

Túláradó Érzelmesség- Az EMO kultúra viszontagságairól...

Tizenhat éves koromban kopaszra borotváltattam a fejem, hat számmal nagyobb, oldalzsebes, előlről- hátulra, illetve belülről kívülről is kifordított nadrágban jártam az utcát, biztosítófüvel kilyuggatott baseball sapkám pedig eltakarta a fél arcom. (mint most az Emosoknak a saját hajjuk). Mindezt lehetőleg feketében. (a nihilizmus életérzést, a minden tagadását szimbolizáló szín már vagy 50 éve rendre hazaviszi az aranyérmét a lázadó tinik körében) Eközben olyan zenét hallgattam, amit rajtam kívül nagyjából még hárman ismertek az egész megyében. Apám, aki a '60-as, '70-es évek rock zenéjén nőtt fel, azt mondta akkor, hogy ez egy generációs eltérés: az idősebbek mindig szkeptikusan figyelik, hogy a következő nemzedék épp mibe kapaszkodik bele, ami táplálja a lázadásuk metamorfózisát. Ha idősebb leszek, majd megértem: jönnek a furcsán öltözött, még furcsább zenéket hallgató tizenévesek, te meg azt érzed, hogy amit ők képviselnek, az fele annyit sem ér, mint amiben te mozogtál. Aztán eltelt 15 év, és én ez alatt minden extrémításra nyitottan magamba szippantottam a legelvetemültebb zenei műfajok széles skáláját, és azóta is, mindig olyan stílusokkal foglalkozom elsősorban, melyeket majd csak jövőre fognak honosítani. Úgy hittem, apámnak nem lesz igaza - én már mindent láttam, mindent hallottam, a világ közben persze felhígult, de ehhez is hozzászórtam, ezért túlságosan semmi sem tud már felháborítani. Tévedtem.

És tévednek azok is, akik úgy gondolják, hogy az EMO csak valami új kétnyári örület, amit a nem kevésbé aberrált szülők bosszantására találtak ki. Az a kép, ami manapság a túlkoffeinezett médián át lecsorog a szemükbe, már csak a végkifejlet - a több napja tűző napon bűzölgő hal a tortán. Az EMO kifejezést, az angol "emotional" (érzelmes) kifejezésből rövidítette le a szakma még a '80-as évek közepén, mikor is Észak-Amerikában, az éppen virágkorát élő hardcore punk mozgalom kezdett leretegződni, stílusokra bomlani, kifinomodni. San Diego, Washington, New York legendás rock klubjai, úgy, mint a Rio és a CBGB's teret adtak a mélyebb, elvontabb szövegvilággal nyitó előadónak, mint például a Fugazi, Sunny Day Real Estate, Rites Of Spring vagy a Texas Is The Reason és az Embrace. A szak-sajtó "nyersen dallamos zene" -ként aposztrofálta a műfajt, de néhány éven belül ezen együttessék feloszlásával az Emo első nagy hulláma le is csengett. A '90-es években aztán az olyan együttessék, mint a Christie Front Drive, a Mineral vagy a Knapsack friss hajtásai élesztették újra, majd az évezred végére a mainstream magasságai-ba emeltek néhány előadót. In-

nen már nem volt megállás a súlyos pénzkötegeket szimatoló menedzserekig, akik a lemezkiadók légkondicionált irodáinak fekete bőr fotelében ülve aprólékosan felhígították a szcénát. Nagyjából ennek eredményét "élvezhetjük" most, és bár minden tisztelem a szó eredeti értelmében vett Emos zenekarainak, stílussteremtő öregeinek, azért hadd ne kellen szeretnem a személyivel még nem rendelkező pelyhes állú tinikből összerakott Tokio Hotelt. Mert persze a németek kapcsoltak először, le is gyártották az első fröccsöntött EMO zenekarukat, az alapmentalitását ugyan megtartva, de azért jó sok mázzal kikenve, felhangosítva, modernizálva, tisztán és érthetően nyerse keverve. A marketingesek pedig ez egyszer odatették magukat rendesen: nem baj, ha a tízéves formák nem tudnak még saját szöveget írni- amúgy sem az ő dolguk, hiszen hol vannak már a régi szép idők, amikor a zeneész magának írja a szövegét, azt, amit érez vagy gondol? - és aki átlagos rock külsővel volt megáldva, azt még kicsit feltupirozzuk. Szó szerint, lásd például a fél év csúszással, de azért még idejében beérkező, honosított Anti Fitness Clubot, akik persze simán viszik az idej gálán a legfigyelemreméltóbb tehetség kategória díját: lehetőleg két színből összetett haj (rózsaszín előny), smink és körömfestés (ajánlott a fekete színnek használata), statisztikailag számmon tartható piercing készlet a testen, na és persze az a fél arcot eltakaró hajzat. Annak idején rólunk is írtak "leleplező" cikket a helyi újságban, innen van, hogy soha nem általánosítottok, így hát tisztelem annak a pár embernek, aki ezt tényleg komolyan átérzi, de egyébként teljesen nyilvánvaló, hogy jó részt lebutított divatról, öncélú figyelemfelkeltésről van szó, meg arról, hogy nem is tudjuk, hogy hova akarunk tartozni. Mert nekem aztán nem kell megmagyarázni az olyan magukra vállalt jelszavakat, mint az "őszinteség", "megértés", "tolerancia", és még a feltűnési viselkedéssel sincs semmi bajom, csak sajnos ez az túláradó érzelmesség a meghamisított, kiszínezett mögöttes tartalom miatt hamar kifulladás, sőt egyenesen cikivé válik. És amikor valaki más akar lenni, mint a többiek, mégis pont azzal a csoporttal asszimilálódik, amelyik épp a legdivatosabb, akkor ott bizony szemléletbeli problémák lehetnek, vagy pedig nincs aki megmutassa nekik az alternatívákat. De nem is érdekli őket. Csak azért se. Elmegegytesek feloszlásával az Emo első nagy hulláma le is csengett. A '90-es években aztán az olyan együttessék, mint a Christie Front Drive, a Mineral vagy a Knapsack friss hajtásai élesztették újra, majd az évezred végére a mainstream magasságai-ba emeltek néhány előadót. In-

magukkal. Havonta fodrászhoz járnak, festik magukat és az amúgy is épp szintén divatban lévő homo / biszexualitással sem állnak hadilábon. No, de ne általánosítsunk, ugye. Mert még ezzel sem lenne semmi bajom. Inkább azzal, hogy a lila tinidzsás pólóban feszítő 32 kilós, és pont fele annyi éves kislányokat és kislányokat kezelnek tehetséges sztárokként a díjátadókon, és még a minden évben életműdíjat nyerő Ákos is csak néz, hogy vajon mi lesz jövőre? Ezek itt mindent besöpörnek. Valaki zenét meg szöveget készít nekik, aztán mielőtt még rájönne, hogy nincs is hangjuk, beíratják őket egy énektanárhoz, hátha ki lehet hozni valamit még belőle. A műsor végén az Anti Fitness Club azt nyilatkozta, hogy mindenki mással ellentétben ők kedvelik Britney Spears zenéjét, senki ne higgye, hogy ők egy összerakott zenekar, mert már 9 éve együtt nyomják. Valóban. Annak idején, amikor az igazi EMO-sok kezdtek híresek lenni, és a hírnév meg a dollár kötegek már a látóhatáron voltak, az akkori EMO együttessék nyolcvan százaléka feloszlott. Miért?

Mert a tagok közül legtöbben képtelenek voltak eladni magukat és olyan külsőségbeli változtatásokat eszközölni, amelyek aláássák a műfaj alapvető eszmerendszerét, és amiket manapság láthatunk például egy Anti Fitness Club vagy egy No Thanx koncerten. Kösz, de ezt nem. Apámnak meg végül igaza lett.

Bencs Beáta

HAJNALi ima

*Suhanó gondolat,
félálomban mormolt szétesett
szavak
Imafoszlány, kellemes képek...
Illúziók, mesés jelenetek...
Átlebben első látomásom,
Keresem életembe mi repül,
Álomszárnyon
színes seelyemkendőbe burkolóz-
va
Simogató hajnali félhomályban
harmatos fű-virágban
ösvényemet keresve,
világosodik meg
szempillám előtt
helyes utam
citromfű-menta szónyege.*

*Az utak is,
Olyan, mint a test,
Több sikon rezegnek...
Képzeld el, ha nem fizikai szin-
ten tiszta
Lebegő-keresés,
Most mi húz vissza?
Békével haladni
Fehérben,
Kékből,
Zöldben,
Ezüstben
Aranybetűkkel átszőtt kendőben
Bekötött szemmel,
Hinni segítőt kezdedben
Ébredezni....
Istenem.*

Dabason előtérbe került mostanság a környezetvédelem és a hosszú távú jövőbenzés eddig szunnyadó témája. Örülök neki, egy kicsit minden ember foglalkozhat vele, mert ismerjük el, rohanó világunkban kevesen vagyunk olyanok, akik az esetleges szelektív háztartási hulladékgyűjtésen kívül más formájában is részesei a természetvédelemnek. Ha már a téma adott, akkor talán ez a cikk is idetartozik a saját kis mondanivalójával és információival. Rengetegen használnak számítógépet, nemcsak a munkahelyen, otthon is. A PC felhasználók táborában robbanásszerűen bővül. A PC-ipar pedig természetesen abban érdekelt, hogy olyan alkalmazások terjedjenek el, amelyek erőforrás igényesek és a régebbi kiadású modelleken csak élvezhetetlenül lelassulva, vagy egyáltalán nem működjenek. Emiatt viszont egyre rövidebb a számítógépek "élettartama", mind a cégek, mind a magánfelhasználók egyre gyakrabban cserélik le gépeiket. Ma még divat, hogy az a gép, amit leselejteznek egy nagyvállalatnál, még kiszolgálhat magánszemélyeket, vagy elkerülhet egy alapítványhoz, de előbb-utóbb teljesen használhatatlan lesz, mert teljesít-

Mi lesz veled régi PC?

ménye kevés az újabb és újabb szoftverek futtatásához. Mi következik ezután? A számítástechnikai hulladékok ("e-hulladék") nagy része mind a mai napig a szeméttelenen köt ki. Felmérések szerint az elektronikai szemét jelenleg a háztartási hulladék 4 százalékát teszi ki, azonban mennyisége ugyancsak gyorsan, évente 16-28 százalékkal növekszik: háromszor olyan gyorsan, mint az átlagos hulladék. A számítógépek nyomtatott áramkörei és chipjei nehézfémeket tartalmaznak, ezért veszélyes hulladéknak minősülnek. Mit tesz az EU? Az Európai Unió egyik irányelve alapján a 2005. augusztus 13-a után vásárolt elektronikai és elektromos termékeket (WEEE, Waste Electrical and Electronic Equipment) hulladékként később kötelesek a forgalmazók legalább térítésmentesen visszavenni (na, ez az, ami nem szokott működni). Az EU tagállamoknak 2006. december 31-ig kellett teljesítenie azt az uniós normát, mely szerint lakosonként évente legalább négy kilogramm elektromos és elektronikus hulladékot kell visszagyűjteni, amelyek legalább háromnegyedét újra kell hasznosítani. Eme követelmény alól hazánk, (az akkori új csatlakozókkal együtt) két éves haladékot kapott, ami 2008. december 31-én jár le. 2006.

július elsejétől kezdve pedig néhány kivételtől eltekintve az elektromos és elektronikai termékek ólmot, higanyt, kadmiumot, és meghatározott mérgező vegyületeket nem tartalmazhatnak. Mit tehetünk mi? Természetesen sokat. A dilemma nagy: minél tovább működtessem és tartsam "életben" a régi számítógépet, vagy cseréljem le egy sokkal inkább környezetbarát és energiatakarékos gépre? Szerintem a megoldás jelenleg valahol a kettő között van, de hosszútávon az energiatakarékos és környezetbarát megoldás lesz a jó választás. Mielőtt új számítógépet vásárlás mellett döntünk, gondoljuk át, hogy miért is akarunk új gépet venni? Ha megoldható, akkor csak újítsuk fel (bővítsük) gépünket és csak akkor vásároljunk új gépet, ha mindenképpen muszáj. A vásárlásnál mindenképpen törekedjünk az úgynevezett "green" (zöld) azaz környezetbarát és energiatakarékos termékek vásárlására. Ha lehet olyan kereskedőnél vásároljunk, aki cserébe átveszi a régi eszközünket és azt megfelelő helyre (nem a kommunális szeméttelenpre) szállítja megsemmisítésre. Soha ne dobjunk ki "e-hulladékot" inkább vigyük el magunk a speciális lerakókba. Tisztább jövőt mindenkinek! (Forrás: Internet)

Horváth Tamás

P.L. Franciska

Égen ugráló madár

Szakítottam könnyes szemű virágot, tapostam hazafele szaladó bogarat, hullajtottam égen ugráló madarat, de jagatásuk csak most hallom.

Kutyától csentem csontot, vagdaltam szelek szárnyát, sárral kentem fehér ruhát, vakuló szemmel, csak most látom.

Szeplős, szőke, szerelmet kergettem, selymes tó hátán követ ugrattam, esténként a csillagokon túlra szaladtam, csoda volt minden, csak most értem.

Leheltem jeges tájat kopott üvegre fagyott lángok mellett sokat fáztam, hiába altattam álmatag meleg ágyban, az ébredés hideget csak most érzem.

Törtem tükröt, mikor benne volt képem, szép halottól mézes csókot csaltam, vaksötétben szurkos árnyaláltam, miközben magamtól loptam kincset,

Hajlítottam kínomban gerincet, ujjaimmal véstem sziklát, arcomon éreztem a hegyek súlyát, miközben temettem öreget és gyereket.

Homályba merült a hazafele vezető út, kuporogtam görcsben árokszájban, fogták kezem mégis féltem, elmémből kicsordult az aranylós múlt.

Lassan olyan vagyok már, mint egy könnyes szemű virág, hazafele szaladó bogár, égen ugráló madár.

Kukk Zsófia

A konyhában ül

*cigarettaacsonkot tat
lágyan kezébe mélyet szív és sóhajzana de
nem jön ki hang a
száján csak a szeme
nyögne halkan a
cigarettafüstbe öreg
fejét csontos kezére
hajlja réveteg álmos
szemeivel a végtelen
dúdol neki az üres
pohárral sajog némán
a Mindenségbe tompa
bánattal mellén semmibe
nyíló fény-szeme bogárral
tengemnyi homály magába
roskadó kőporos arcával
megregezteti a múlt vén
időt hogy leszáll az est s
kővé dermedten némán
belesajdul az éjszakába*

Majd gitárhoz nyúl

*lassan pengeti reszket
a kezében nyüszítenek
a húrok, ahogy elcsúsznak
szemei mellén követik
lassan jár már az ének
is ajkán s mégis fájón
sírnak a húrok szomorú
hangjában reszketnek
ujjai peregnek mindig
tovább és látja a jövőt
s a múltat mindent és
tovább merül mégis
csak mélyebbre kongó
lepkeszárny homályba
gyengéden hulló est
szagára táncol lassan
kihunyó tüzek szavára
porlepte lenyűgöz szemek
hangjára tovább mindig
akadoznak ujjai bágyadt
lángban égnek emlékeke
fájdalmas szárnyának
hangjai felröppenő
sugáryi árnyában
csillagok titkának
végtelen ráncain
hullán csupasz
valójának
árnyékvilág tájain.*